

ODCHOD
VELKÉ BRITÁNIE Z EU
VÍCE NA STRANĚ 2

ŠPANĚLSKÁ JUSTICE
IGNORUJE EVROPSKÉ PRÁVO
VÍCE NA STRANĚ 3

DALŠÍ VÝMYSL PRAHY
VÍCE NA STRANĚ 5

TRUMPŮV „MÍROVÝ PLÁN“
= LIKVIDACE PALESTINY
VÍCE NA STRANĚ 6

NE vojenská základna USA v ČR!

Možná jste si všimli, že ve svém kandidátském projevu na sněmu ODS mluvil Vondra o tom, že bychom měli Američanům nabídnout zřízení vojenské základny v naší zemi. Myslela jsem, že si dělá legraci. Bohužel nedělal. V Otázkách V. Moravce už o tom hovořil s naprostou vážnou tváří, a tak jsem mu to rázně vysvětlila, že takto tedy ne!

„Ráda bych Vám sdělila, že za sebe, jako političku Moravskoslezského kraje, ale i občany Čech, Moravy a Slezska Vám jasně říkám, že nepřipustím a udělám vše proti tomu, aby jakákoli vojenská základna cizího státu stála na území ČR. Ničemu to nepomůže, a pokud opravdu chcete pomoci Ostravsku, Moravskoslezskému kraji, tak těch investičních projektů, které bychom si tam představovali, je poměrně hodně. Stačilo by, protože jste v koalici s hnutím ANO v Moravskoslezském kraji, abyste např. to letiště, o kterém teď mluvíte, opět dostali do úrovně, že tam bude létat více než jedno nebo dvě letadla ně-

jakým charterem denně, protože to je to, kam jste ho dovedli vy na krajské radnici. To je tam, kde to možná byl cíl, protože teď si z něho chcete udělat vojenskou základnu. Ostravské letiště bylo strategicky důležité pro občany toho regionu a vy jste z něho dokázali udělat to, že tam v podstatě nelétá žádná pravidelná linka a občané z Ostravy jsou nuceni jezdit do Katowic, Krakova či Vídně, aby se vůbec někam do světa dostali. Jestli chcete začít pomáhat, tak začněte něčím daleko jednodušším, na co máte páky. Vy sedíte na tom kraji. Společně s hnutím ANO tam spokojeně vládnete posledních tři a půl roku. Nedostáváme ČR, která je brána jako bezpečná země, do postavení, kdy bude svým způsobem v ohrožení, a nechci, aby 801. základna USA vznikla na území země, která má dnes opravdu jiné problémy než to, aby si další přidělávala. Já Vám garantuji, jako politička KSČM, ale především jako matka a žena, že to zkusíte a popereme se stejně, jako jsme se poprali o ten radar.“

Už jste slyšeli, že EU má návrh, že zdraží maso? A mohl(a) bych ho vidět?... Nemohl(a), protože se jedná o další falešnou zprávu o EU. Každopádně kdyby to někdy přišlo na stůl, tak budu první, která proti tomu bude protestovat!

Kateřina
Konečná.

DEN VZÁCNÝCH ONEMOCNĚNÍ

U příležitosti blížícího se Dne vzácných onemocnění, který vychází na 29. února, jsem se zúčastnila velké konference věnující se právě problematice vzácných onemocnění. Se zástupci pacientů jsem debatovala o tom, co si myslím, že pro ně EU může udělat. Není toho málo, ale musí být snaha, a tu bohužel zatím postrádám. Především pak na straně členských států, které se brání větší spolupráci v této oblasti... Akce jako Den vzácných onemocnění mají upozornit na těžký život pacientů s diagnózou, kterou trpí jen pár desítek či stovek lidí v EU, a kteří se potýkají s obrovskými rozdíly v přístupu ke zdravotní péči, která jim v mnoha zemích EU není buď vůbec poskytována, nebo hrazena ze zdravotního pojištění, což pro ně znamená často otázku života a smrti. Připomeňme si tyto lidi, kteří žijí mezi námi a denně svádí nerovný boj o přežití a své zdraví.

Odchod Velké Británie z EU

Po několikaletých peripetiích, kdy se britská politická scéna nemohla shodnout na tom, jak má odchod Velké Británie z EU vypadat, stává se nyní brexit skutečností. Boris Johnson tak naplnil vůli většiny Angličanů a Velšanů z referenda v roce 2016. Vždy jsem zdůrazňovala, že respektuji výsledek hlasování, ale že brexit neodráží vůli obyvatel Skotska a rovněž Severního Irsku.

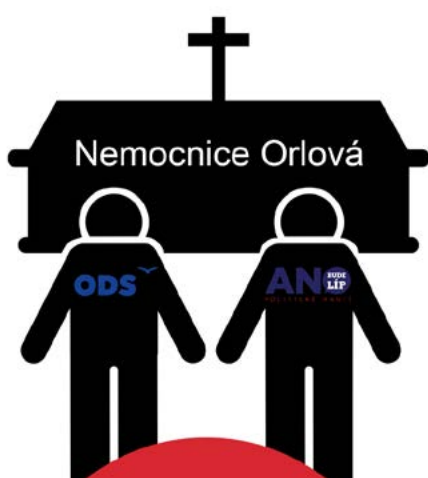
Brexit totiž ohrožuje integritu Velkopáteční dohody; od roku 1998 panuje na Irském ostrově po třech desetiletích nábožensko-politického konfliktu mír, a tedy i mírový proces. Odchod Velké Británie z EU narušuje těžce získaná práva občanů, ochranu pracovníků a environmentální standardy v Severním Irsku. Zásadním problémem také je, že Britové před 100 lety zavedli v Irsku umělou hranici, a proto byla tato hranice při vyjednáváních o brexitu obrovskou komplikací. Podle mých irských a severoirských kolegů neexistuje nic takového jako dobrý brexit. Dohoda o vystoupení sice omezuje jeho negativní dopady na Irský ostrov, ale ani tehdy nebude plně chránit práva osob v Severním Irsku. Pokud je právě hranice tím zásadním problémem, existuje pouze jedno dlouhodobé řešení: sjednocení Irsku.

Současná situace znovu otevírá staré rány a vzbuzuje strach z jakékoliv hranice. Irové jsou však zcela odhodláni zachovat na ostrově mír. Záleží samozřejmě primárně na nich samotných, jestli se vydají cestou sjednocení, ale já budu v rámci své pozice v Evropském parlamentu trvat na naprostém dodržování Velkopáteční dohody. Věřím, že jednoho dne budou poslanci ze Severního Irsku znovu zvoleni do Evropského parlamentu, jelikož pokud dojde ke sjednocení Irsku, celý ostrov bude automaticky plným členem EU.

Do té doby by měla EU spolu se členskými státy přemýšlet o tom, jak sjednocení Irsku napomoci, pokud (respektive až) bude tato možnost na stole.

UPŘÍMNOU SOUSTRAST NEMOCNICI V ORLOVÉ

Často nám je vyčítáno, že podporujeme vládu Andreje Babiše. Je to kvůli tomu, aby se zde dělala levicová politika pro lidi. Jinak by to bylo klidně s ODS (ostatně jim A. Babiš nabídl spoluprádu jako první) a jak by to dopadlo? Třeba jako u nás v Moravskoslezském kraji, kde pod vedením ANO, ODS a KDU-ČSL koalice pochovává oddělení nemocnice Orlová. Místo toho hejtman otevřeně přiznává, že mu myšlenka základny US Army vyřčená Vondrou z ODS není cizí! Čí zájmy hájí ANO2011?

POKLONA MARŠÁLU KONĚVOVI

Včera jsme si připomínali 75. výročí osvobození Osvětimi, které dalo vzniknout Mezinárodnímu dni obětí holocaustu. A víte, kdo tento tábor smrti osvobozoval? Jednotky Rudé armády pod vedením maršála Koněva. Za to mu brzy ráno před odletem do Bruselu patřila má poklona!

AMERIKA HROZÍ ČESKU OBCHODNÍ VÁLKOU KVŮLI CHYSTANÉ DIGITÁLNÍ DANI

Tak takové to je mít za spojence USA! Když jde o válku, tak to jsme jim dobří, ale když jde o to poctivě platit daně, tak je hned problém. Tak za mě teda takhle rozhodně ne! Pokud u nás chtějí americké firmy vydělávat a využívat všech výhod, které jim český stát nabízí, tak by měly mít alespoň tolik slušnosti, že zaplatí daně. To, co je pro každého českého pracujícího naprostá samozřejmost, vnímají tito nadnárodní giganti, jejichž zisky se pohybují ve stovkách miliard, jako nějakou diskriminaci nebo útlak. Taková drzost mě teda opravdu nadzvedla ze židle! Ale nebojte, my se vydírat nenecháme!

Španělská justice ignoruje evropské právo

Oriol Junqueras je katalánský politik, se kterým jsem se měla dávno potkat v Bruselu, jelikož byl zvolen europoslancem. Španělská justice však naprosto ignoruje evropské právo a odmítá ho pustit z vězení. Musela jsem ho tam tedy navštívit. Hlavně, že mnoho evropských politiků neustále útočí na Polsko a Maďarsko. Na Španělsko si však skoro nikdo netroufá. Naše skupina podporuje dialog mezi EU a Katalánskem, nezahálí a neustane v podpoře demokratického dialogu a evropského práva.

VYSTOUPENÍ V EVROPSKÉM PARLAMENTU

Nevezme se na módní vlně přepisování dějin

Druhá světová válka byla největším selháním lidstva. Krach na newyorské burze znamenal problémy nejen bank a továrníků, ale hlavně uvrhl do bídy a hladu desítky milionů lidí, kteří se jako tonoucí chytali každého stébla, které by jim dalo naději na lepší život. V Evropě to byl bohužel nacismus a fašismus. Zatímco fašisté v Itálii a Španělsku a nacisté v Berlíně provolávali slávu svým krvelačným diktátorům, bylo Československo v Mnichově zrazeno vlastními spojenci. Evropa selhala. Přihlížela porušování dohod, nepomohla antifašistům ve Španělsku a prodala nacistům Československo. Trestem za tato selhání byly např. Osvětim, Dachau, Terezín, Lidice. Miliony mrtvých a zničený kontinent. V poslední době je módní zaměřovat příčiny a následky. Nevezme se na této módní vlně a nepřepisujeme podle toho historii. Mějme úctu k těm, kteří padli, abychom my tady mohli žít. Zločinec musí zůstat zločincem a osvoboditel osvoboditelem.

Být samoživitelkou v ČR? Cesta k chudobě!

Rozdíly v odměňování považuji v současnosti za jeden z největších problémů, který v EU máme. Považuji to za problém jednotlivých zemí, v samotných firmách a v neposlední řadě mezi pohlavími. Být například v ČR, kde je rozdíl mezi platy žen a mužů druhý nejvyšší v EU, matkou samoživitelkou, je nesmírně náročné a stresující. Platové rozdíly mohou zejména tyto ženy vést do chudoby a to buď během pracovního či zejména důcho-

dového věku. Podle statistiky Eurostatu musí ženy pracovat o více než dva a půl měsíce déle než muži, aby dosáhly stejné úrovně odměňování. Pro rozdíly v odměňování žen a mužů přitom není žádný racionální důvod. Pokud chce Evropský parlament bojovat za práva občanů, musí podporovat stejnou mzdu za stejnou práci. Já budu vždy tento princip hájit.

Každý den zmizí v Evropě 9 hektarů pralesa!

Již několikrát jsme zde kritizovali odlesňování v zemích mimo EU. Teď musíme řešit tuto problematickou otázku bohužel i na naší úrovni. I zde u nás v EU jde o život. V Rumunsku totiž došlo kvůli tzv. těžařské mafii k úmrtí dvou lesníků. Považuji za naprosto nepřijatelné, aby k takovým událostem docházelo kdekoli ve světě a za naprosto šokující, že se tak děje u nás v EU. Šílenstvím rovněž je, že KAŽDÝ DEN zmizí v Rumunsku 9 hektarů pralesa a my sedíme a díváme se na to. Chápu to tak, že Pařížská klimatická dohoda je pro nás pouze kusem papíru, o kterém diskutujeme, ale prakticky nic neznamená, a když můžeme chtít jeho vymáhání, tak to neděláme? Přesně takto to vypadá. Poučujme všechny okolo nás a nejsme schopni si udělat pořádek doma. Pane komisaři, já Vás vyzývám, abyste velmi aktivně zasáhl proti tomu, co se v Rumunsku děje a velmi aktivně působil tak, aby nejen nedocházelo k vraždám, ale aby nedocházelo k tomu, že se nám bude ztrácet drahocenný les. Upřímnou soustrast rodinám těch, kteří přišli o své blízké.

JEDNOTNÁ NABÍJEČKA

Usnesení Evropského parlamentu o univerzální nabíječce pro mobilní rádiová zařízení jsem v hlasování podpořila, jelikož jsem byla i jeho spoluautorkou. V mnoha každodenních situacích, a zvláště v mimořádných situacích nebo při cestování jsou lidé nyní závislí na mobilních zařízeních, a to i kvůli nedostatku veřejných telefonních automatů. Kdo z nás nezažil, že se mu ve velmi nevhodnou chvíli vybil mobilní telefon či jiný, v danou chvíli zásadní přístroj. Kdo z nás pak také nezažil, že měl problém s tím, že neměl k danému zařízení příslušnou nabíječku. Tyto situace by měla vyřešit univerzální nabíječka.

Podporuji tedy Evropský parlament, který již více než 10 let požaduje zavedení univerzální nabíječky pro mobilní rádiová zařízení, včetně mobilních telefonů, tabletů, čteček elektronických knih, inteligentních kamer, nositelné elektroniky a dalších malých nebo středně velkých elektronických zařízení. Nevidím nejmenší důvod k tomu, aby spotřebitelé byli nadále nuceni kupovat s každým novým zařízením nové nabíječky, což by mělo vést i k poklesu ceny zařízení. Domnívám se tedy, že je třeba urychleně přijmout normu pro jednotnou nabíječku pro mobilní rádiová zařízení, aby se zabránilo další roztříštěnosti vnitřního trhu. Jsem rovněž přesvědčena, že je nezbytné přijmout regulační opatření EU s cílem snížit množství elektronického odpadu, posílit postavení spotřebitelů, aby mohli přijímat udržitelná rozhodnutí, a umožnit jim, aby se plně podíleli na účinném a dobře fungujícím vnitřním trhu.

Domácí úkoly pro EU

Evropská unie si dříve či později musí položit zásadní otázku a tou bude, jak chce tato organizace působit navenek. Zda se bude jednat např. o srdnatého bojovníka za lidská práva a proti globálnímu oteplování, který bude bojovat stylem „padni komu padni“, nebo bude klasickým mocenským hráčem v mezinárodní politice, který často jen obezřetně přešlapuje a útočí většinou pouze na snadné terče, nebo se zahraniční politiky zcela vzdá a nechá ji na národních státech. V tuto chvíli je de facto kombinací všech tří, což se pak v praxi projevuje tím, že když Turecko zbaběle zaútočí na Sýrii, aby mohlo vyvraždit Kurdy, a USA nerušeně páchá atentáty mimo své území, strčí EU hlavu do písku. To z jinak velmi hlasité EU, která se snaží v mezinárodní politice navyšovat svoji moc, dělá pokrytce a velmi slabého hráče, který se nedokáže angažovat ve věcech pro ni značného zájmu. EU ujel v mnoha mezinárodních otázkách dneška vlak natolik, že není v současné konstelaci možné ho dohonit. Nabízí se tedy otázka, zda by se namísto toho neměla EU koncentrovat na jiné otázky, jejichž vyřešení by Evropské unii mohlo významně zvednout prestiž a sebevědomí.

EU se mění

Pokud nějaká organizace nefunguje zcela tak, jak má, měla by sáhnout k vlastní institucionální proměně. To je dle mého soudu ultimátní ukázka vlastní síly, že si organizace uvědomí své vlastní chyby a navzdory vlastní změnu nesnášející byrokracii ji provede. O proměně OSN se mluví desetiletí a kde nic tu nic. Po brexitu se předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker rozhodl nastartovat debatu o budoucím vývoji EU a předložil pět scénářů. Pouze jeden z nich však počítal se spoluprací i v sociální oblasti a jinak šlo vlastně pouze o jednotný trh. Sám Juncker několikrát změnil, který scénář vlastně sám podporuje, až jediný pokus o reflexi po hlasování ve Velké Británii vyšuměl do ztracena. Věřím, že je nutné tuto debatu opět nastartovat a že je to v zájmu jak občanů EU, tak EU jako takové a její role ve světě.

Změna by měla spočívat i v tom, že EU svým občanům více naslouchá. Jedním ze způsobů, jak toho docílit, jsou evropské občanské iniciativy, které měly vybudovat most mezi občany a EU a dát lidem možnost navrhnout legislativu. V původním nastavení tento mechanismus však pozitivní výsledky nepřinesl a naopak vedl k dalšímu rozčarování z EU. Ani nedávná revize nedává příliš nadějí v to, že by se to mělo změnit, a je tedy třeba dalších změn, aby mohl tento mechanismus fungovat pro občany skutečně efektivně.

EU je sociální

V návaznosti na scénáře budoucího vývoje by si měla EU uvědomit, že v rámci honby za jednotným trhem zcela zapoměla na sociální stránku věci a dnes vidíme propastný rozdíl mezi životní úrovní mezi některými regiony, ale i mezi starými a novými členskými státy. Země EU by tak měly mít na paměti, že všechny podepsaly „Cíle udržitelného rozvoje OSN“. Hned prvním cílem této

agendy je „vymýtit chudobu ve všech jejích formách všude na světě“. Povšimněte si, prosím, že zde není napsáno v rozvojových zemích či Africe apod., ale všude na světě, tedy i v Evropě a České republice.

Například Češi jsou si navíc vědomi, že jejich práce je silně podhodnocena. Odměny za stejnou práci jsou až třikrát nižší než v sousedním Německu. Přitom bez naší práce by řada zahraničních společností nebohatla tak, jak bohatne. Za stejnou práci bychom měli dostávat stejnou mzdu, protože jediné sociálně soudržná Evropa může být skutečně demokratická, a proto musí EU začít řešit sociální nespravedlnosti na svém území. Mohla by tedy např. podporovat družstevní podnikání, inovace, moderní podniky s vysokou mírou společenské prospěšnosti a evropskou minimální mzdu, která by mohla sloužit jako neoddiskutovatelný sociální a kulturní základ pro důstojnou práci napříč EU.

V EU sice nyní díky Schengenu neznáme tvrdou hranici, ale stále máme mezi sebou značné nerovnosti, což EU doteď ignorovala. Věřím, že zde musí dojít ke změně, která by učinila EU soudržnější, sociálně spravedlivější a její občany významně spokojenější. To vše udělá EU silnější.

EU podporuje mír

Díky Velkopáteční dohodě z roku 1998 panuje na Irském ostrově po třech desetiletích nábožensko-politického konfliktu mír, který je ale podle mnohých ohrožen vystoupením Velké Británie (a tedy i Severního Irsku) z Evropské unie. Proces brexitu stále není dokončen a bohužel není možné vyloučit odchod bez dohody, který by znamenal narušení Velkopáteční dohody. Současná situace tak vzbuzuje na ostrově nejistotu a vyvolává nepříjemnou pachutí doby konfliktu, během kterého přišlo o život na 3 500 osob. EU

dlouhodobě tlačí na naprosté dodržování Velkopáteční dohody (mimo jiné i kvůli tomu, že je jejím garantem), ale zaznívají obavy, že Londýn není v této otázce zdaleka tak aktivní, což vede k debatám o možnosti sjednocení ostrova pod vlajkou Irské republiky a potažmo EU.

Vpůvodně plánovaném termínu brexitu (31. 10. 2019) jsem jela na Irský ostrov v rámci delegace z Evropského parlamentu. Setkala jsem se se zástupci měst jako Derry a Donegal, rovněž se zástupci občanské společnosti a potenciálně ohroženého byznysu. Z těchto jednání bylo znát, že současná nejistá situace znovu otevírá staré rány a vzbuzuje strach z tvrdé hranice. Irové jsou sice zcela odhodláni zachovat na ostrově mír a rodí se v nich přesvědčení, že to lze učinit pouze pomocí sjednocení. Záleží samozřejmě primárně na nich samotných, ale EU by tento proces měla rozhodně podporovat, jelikož to může být zásadním předpokladem udržení míru. Domnívám se, že by tato aktivita EU, jakožto držitelé Nobelovy ceny míru, slušela a zvedla by její renomé.

EU jako mediátor

EU je v otázce Katalánska spíše pro-španělská. Odsoudila násilí z doby během katalánského referenda o nezávislosti, ale vždy dodá ono významné „ale“, čímž ho de facto legitimuje. V tuto chvíli tak víze, že by se sama EU stala mediátorem mezi oběma stranami, není zcela realistická. Přitom se z hlediska EU jedná o gól do vlastní brány, jelikož Katalánci byli vždy silně proevropští a vkládali naději do projektu Evropy regionů. Katalánští lídři (stejně jako například skotští) vždy opakovali, že jedna z prvních věcí po získání nezávislosti by bylo podání přihlášky do EU. Evropské státy se však obávají, že by se myšlenka separatismu mohla šířit a dopadnout i na jejich státy.

Domnívám se však, že se EU nemůže líbit španělský recept

na uklidnění situace. Katalánci chtějí uspořádat referendum o nezávislosti. Namísto toho, aby španělská vláda po jeho konání oznámila, že bylo proti ústavě a jeho výsledky jsou tedy irelevantní, pošle do oblasti španělské policisty, kteří mlátí Katalánci tak dlouho a brutálně, že se celému světu tají dech. Zkrvavené tváře katalánských voličů však jako vendeta nestačí, a tak nedávno padly tresty v celkové výši 99,5 roku pro organizátory referenda. To zradikalizovalo část příznivců katalánské nezávislosti, ale vyhnalo do ulic i ty spíše umírněné, kterým tresty připadají nepřiměřené. Domnívám se tedy, že jedinou šancí je, aby začal skutečně politický dialog bez španělských obušků.

Podepsala jsem proto s dalšími 40 europoslanci dopis Komisi, ve kterém vyzýváme, aby „se Evropská komise chovala jako zprostředkovatel nebo jako podpora mezinárodního zprostředkování s cílem najít politické řešení v Katalánsku, které respektuje vůli lidu s nezbytnými změnami ve španělském právním systému; aby Evropská komise zajistila ochranu základních lidských práv ve Španělsku tak, aby nedala precedens, který by mohly využít nedemokratické země; aby Evropská komise vzala na vědomí mezinárodní organizace, které požadují propuštění vězňů a vyzývají Španělsko k dodržování mezinárodních smluv.“

Často řešíme vězně a národní konflikty třetích zemí, na které máme dojem, že si můžeme troufnout. Ovšem fakt, že si s tímto problémem neumí poradit EU na svém území, ji oslabuje a dělá z ní organizaci pokrytců.

Celý článek
naleznete na mém webu

www.konecna.cz

Konference KSČM Moravskoslezského kraje v Ostravě

Diskuse nad předloženými materiály i debaty s delegáty o dalším směřování naší strany byly otevřené. Doufám, že i to přispěje k úspěchu v podzimních krajských a senátních volbách. Jako lídra kandidátky jsme si zvolili Josefa Babku. Jdeme do toho naplno: náš kraj nemá platit charitu, ale zdravotní péči, nemá vést debatu o vojenských základnách, ale starat se o integrovaný záchranný systém... Náš kraj má obrovské množství vzdělaných lidí, kteří si zaslouží jeho podporu, ne podporu kamarádkšeftům. Jdeme do toho a vyhráme!

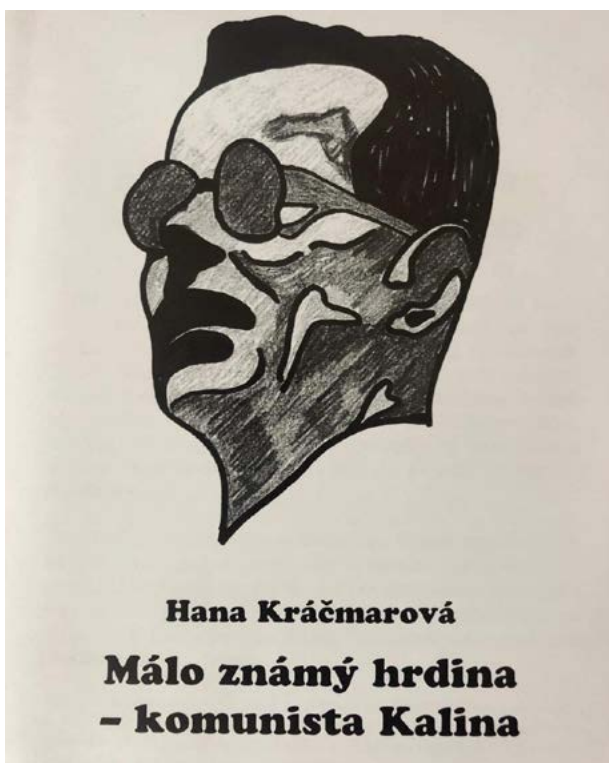

Odmítám vojenské základny USA na území ČR.

Prosazují důstojnou minimální mzdu - více než 31 tisíc pro každého, kdo pracuje.

Ing. Kateřina Konečná
poslankyně Evropského parlamentu za KSČM

Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice
GUENGL
www.guengl.eu

KNIŽNÍ TIP

Znáte Antonína Kalinu? Dnes by se tento hrdina dožil 118 let. Jeho příběh v našich končinách překryl N. Winton, ale zásluhy A. Kaliny nejsou o nic menší. Těm, kteří o něm neslyšeli, doporučuji útlou brožuru o jeho životě, která vyšla nedávno.

DALŠÍ VÝMYSL PRAHY

ULICE MANŽELŮ ROSENBERGŮVÝCH

Tak Praha prý chystá další majstrštyk. Přejmenovat místo, kde sídlí ruská ambasáda na náměstí Borise Němcova. OK, navrhuji přejmenovat ulici Tržiště, kde sídlí velvyslanectví USA, na ulici Manželů Rosenbergových.

NÁVŠTĚVA BRNA

Skvělá debata v Brně na Střední škole stavebních řemesel. Moc díky za pozvání i super dotazy.

Trumpův „mírový plán“ znamená likvidaci Palestiny

V úterý 29. ledna představili americký prezident Donald Trump a izraelský premiér Benjamin Netanjahu na společné tiskové konferenci tzv. mírový plán. Jedná se o sérii opatření, která by měla vést k ukončení desítek let trvajícího konfliktu mezi Palestinci a Izraelci. Tento plán by však pro Palestince znamenal naprostý konec jakémukoli smysluplnému státnímu řešení.

V první řadě si nemohu odpustit povzdechnutí nad tím, že se USA opět angažují na Blízkém východě, který svými vojenskými aktivitami učinily jedním z nejméně stabilních míst na Zemi. USA v této oblasti dlouhodobě sází na dvě země – údajně demokratický Izrael a jasně nedemokratickou Saúdskou Arábii. Nikdo tedy nemůže být šokován, že výsledek konference nahrává pouze jedné straně konfliktu. Navíc samotná představa Trumpa, který loni představil rekordní rozpočet USA na zbrojení v hodnotě 717 miliard dolarů, jako „mírotvorce“ je naprosto směšná a vzniká tedy otázka, co za tzv. mírovým plánem reálně stojí.

Za vznikem plánu stojí Trumpův zeť Jared Kushner. Už od začátku byl vytvářen bez účasti palestinské strany. Její představitelé odmítli se současnou Trumpovou administrativou spolupracovat poté, co se americký prezident rozhodl přesunout v prosinci 2017 ambasádu z Tel Avivu do Jeruzaléma. Uznal tak toto město za hlavní město státu Izrael. A to je první klíčový problém. Na Jeruzalém si totiž dělají nárok jak Izraelci, tak Palestinci. Je zároveň místem nejsvatějších památek křesťanského, judaistického i muslimského náboženství. Navíc toto město bylo postupně dobýváno Izraelem nejprve v roce 1948, poté v roce 1967, kdy získal Izrael kontrolu nad jeho východní částí.

Nový mírový plán ale mluví velmi mlhavě. Sám Trump na jednu stranu říká, že Jeruzalém by měl být nedělitelně hlavním městem Izraele, zároveň však prohlašuje, že by se „někde“ ve Východním Jeruzalémě mělo ustanovit hlavní město palestinského státu. Zásadní problém je to tak nejen pro představitele palestinské

správy, která považuje Jeruzalém za své město, ale také z pohledu mezinárodního práva, které tomuto městu připisuje zvláštní status.

Otázka mezinárodního práva hraje důležitou roli i v dalším problematickém bodu. Západní břeh je podle něj považován za okupovaná palestinská území. Podle mezinárodního práva je zakázáno, aby vznikala na takovýchto místech trvalá osídlení. Bohužel se tak děje už desítky let. Vzniklo jich za tu dobu na 261, z nichž 140 izraelská vláda oficiálně uznává. Izrael dal také několikrát najevo, že nehodlá tyto osady opustit. Stejně hovoří i současný plán prezidenta Trumpa. Logicky je to Palestinci chápáno jako neoprávněné zabránění své země. Od roku 2017 však USA přestaly považovat tyto osady za porušování mezinárodního práva a daly tak Izraeli jasně najevo svou podporu v jejich další výstavbě.

Navíc navržená podoba palestinského státu jen znamená vznik zmrzačeného roztržitého území, které tvoří enklávy, jež nebudou vůbec schopné samostatně fungovat. Nad nimi bude mít Izrael naprostou moc, jak vojenskou, tak ekonomickou. Stranou nechávám osud více jak pět a půl milionu palestinských uprchlíků, kteří stále čekají na možnost vrátit se zpět do své země.

Tento plán tedy nemůže přispět k mírovému uspořádání, protože vyhovuje pouze izraelské straně, potvrzuje porušování mezinárodního práva a neuznává nároky palestinského lidu na svébytnost. Jediné řešení je podle mě založené na existenci dvou států s nezávislým, demokratickým, životaschopným a spojeným palestinským státem, přičemž Izrael by si také měl uvědomit, že rozhodně není demokratickým rájem a jeho chování k Palestincům je velmi mírně řečeno kontroverzní.

Čímž se dostáváme k tématu načasování prezentace tzv. mírového plánu, kterým se utvrzuje politické spojení na ose Trump-Netanjahu a dlouhodobé vojensko-diplomatické spojení mezi USA

a Izraelem. V roce 2019 se v Izraeli odehrály hned dvoje předčasné volby, což dokazuje, že zde není politická situace rozhodně stabilní. Na vrcholu této nestabilní politické pyramidy přitom stojí právě Netanjahu, který čelí obvinění ve třech korupčních případech, a kromě úplatkářství je obviněn i ze zneužití důvěry a podvodu. I Trump se snaží udržet ve své funkci a bojuje proti ústavní žalobě za zneužití úřadu a obstrukce vůči Kongresu, která by ho mohla funkce zbavit.

Dlouhodobý problém mezi Izraelem a Palestinou se tak teď stal rukojmím dvou nezodpovědných politiků, kterým ani za mák nejde o důstojnost Palestinců, ale primárně o vlastní politické zájmy. Skutečný mírový plán musí vzniknout u kulatého stolu, u kterého bude skutečně nezávislý mediátor (očividně tedy ne USA), Palestina a Izrael. Neuvěřitelná drzost faktu, že je Palestině prezentován plán, který má vypadat jejich území a na kterém se nepodíleli, může zejména Čechům něco připomínat. Představení plánu, a i samotný plán tedy nepovažuji za seriózní příspěvek do zcela zásadní debaty, ale o další PR show morálně zkorumpovaných „státníků“.

Budu bojovat za minimální důstojnou mzdu!

Už během kampaně před volbami do Evropského parlamentu KSČM přišla ve svém programu s programovým bodem nazvaným »Minimální důstojná mzda«, což bylo do té doby v českém prostoru celkem neobvyklé, ale jsem ráda, že jsme toto téma vnesli do prostoru k diskusi.

Minulý týden představila skupina expertů výpočet tzv. minimální důstojné mzdy pro Českou republiku. Minimální mzda je určena zákonem a je jedním z nástrojů, jak mohou politici bojovat proti nízkým mzdám. Důstojná mzda je něco úplně jiného. Zatímco v prvním případě nám daná částka říká, kolik má pracující za svou práci dostat nejméně peněz, tedy, že není člověku zaměstnanému na plný úvazek možné zaplatit méně než od ledna těch **14 600 Kč**, tak důstojná mzda vyčísluje částku, za níž se dá žít, ne přežívat.

Základní standardy

Minimální důstojná mzda má totiž pokrývat náklady na důstojný život. Samozřejmě, představa o tom, co to znamená, se může u každého z nás lišit. Přesto je možné stanovit základní standardy, které zajistí, že se pracující člověk vyhne nebezpečí pádu do dluhové pasti, nebo že nebude žít v materiální nejistotě. Oba pojmy se tu a tam v české debatě objeví, ale podle mého názoru příliš málo. Zejména ta materiální nejistota je důležitá. Týká se totiž velkého počtu lidí, kteří normálně chodí do práce, starají se o svou rodinu, a přesto mají na konci měsíce nepříjemný pocit, když se podívají, kolik jim na účtu zbývá peněz. Jsou to přesně ti lidé, které může zadlužit větší jednorázový výdaj nebo dlouhodobá nemoc. Na vině jsou samozřejmě dlouhodobé nízké mzdy, a proto jsem také vždy podporovala snahu odborů o konec levné práce.

Minimální důstojná mzda je vyjádřením toho, kolik by měl na plný úvazek zaměstnaný člověk brát, aby se nemusel strachovat, že nevyjde s penězi do dalšího měsíce, zaplatil jídlo, nájem, mohl si dopřát sportovní nebo kulturní vyžití, nezanedbával hygienické potřeby a případně si ještě něco málo ušetřil. To je totiž něco, o čem se má smysl bavit. Když se diskutuje o minimální mzdě, vůbec z toho člověk neví, jak kvalitní je život s minimální mzdou. Samozřejmě, že díky její výši a díky tomu, že víme, jak se zdražuje bydlení, jídlo, energie atd. je jasné, že minimální mzda je opravdu to nejnížší, co může být. Ostatně ne jeden »hrdina« z řad politiků si svou zkoušku žít za minimální mzdu vždy velmi rychle rozmyslel...

Konec bídy s nouzí

Jenže já nechci, aby lidé třeli bídu s nouzí. Chci, aby za svoji práci žili důstojný život. Jak by tedy podle expertů měla důstojná mzda vypadat? V modelu, který představili, a který je dostupný na webu dustojnamzda.cz, jde o částku 31 463 Kč (v Praze 36 850 Kč) čistého. Ano, to je základ, za který by se dalo celkem dobře žít. Horší je však skutečnost, že více než polovina pracujících ji v České republice nepobírá!

Vůbec to není utopie, kterou by si někdo vymyslel u klávesnice počítače. Jde o seriózní výpočet, který v sobě zahrnuje průměrné náklady na položky, o kterých jsem psala výše. Politicky to znamená rozhodnutí, zda budeme, jak to ve vládě předvádí ČSSD, jen drobně přidávat tu a tam (a navíc ještě zmatečně a nespravedlivě, jak se to stalo u rodičovského příspěvku), nebo zda si vytkneme za cíl zemi, ve které mzda zkrátka slouží k důstojnému životu.

Ano, už slyším ty hlasy zaměstnavatelů, že přeci už nynější minimální mzda je moc vysoká a že bychom chtěli vlastně její trojnásobek. Tak si, milí představitelé průmyslu, zkuste za těch 14 600 Kč hrubého (!) žít jako ti zaměstnanci, o nichž říkáte, že dostávají moc. Uvidíme, jakou budete mít životní úroveň, kolik energie budete mít v práci, kolik času vám bude zbývat na rodinu a kolik ušetříte peněz, abyste mohli dopřát dětem tábor nebo je vzít do ZOO.

Ne, samozřejmě, že jsou to výmluvy a strašení, které slycháme vždy. Minimální důstojnou mzdu potřebujeme jako základ, abychom věděli, kam se mají naše mzdy ubírat, jak moc musíme přidávat a jak moc je potřeba přerozdělovat bohatství ve společnosti.

Vyděláme si na to

Není to tak, že by naši pracující toho bohatství moc nevytvořili – vytváří ho každý den, ve výrobě i ve službách. Jen jaksi nekončí na jejich účtech, ale na účtech vlastníků velkých firem. A k tomu ještě často v zahraničí... Proto se na evropské úrovni zasazují o likvidaci daňových rájů, aby firmy danily tam, kde podnikají, ale zároveň také o evropskou minimální důstojnou mzdu. To proto, abychom neměli v Evropě sociální dumping, tedy aby nebyli Češi štváni proti Francouzům, Němci proti Řekům, Dánové proti Polákům atd. Zkrátka aby v celé EU platila ona důstojná minimální mzda. Díky zveřejněnému výzkumu zde máme solidní argumenty, které mohou využít i další politici v Evropě. Doufám, že se nám podaří už brzy přijít s prvními kroky k tomuto řešení.

Sledujte můj měsíční newsletter
Více informací naleznete na mém webu www.konecna.cz

**Kateřina
Konečná.**

**Kateřina
Konečná.**

FACEBOOK.COM/KONECNA.K

KATERINA_KONECNA

KONECNA_K

WWW.KONECNA.CZ

Evropská sjednocená levice/Severská zelená levice

Parlamentní skupina · EVROPSKÝ PARLAMENT

GUE/NGL
www.guengl.eu